

Tema 11: Uskrsnuće, Uzašašće i Drugi Dolazak

Kristovo je Uskrsnuće temeljna istina naše vjere, kao što nam sveti Pavao kaže (usp. 1 Kor 15:13-14). Time je Bog otvorio život budućeg svijeta i stavio ga na raspolaganje čovječanstvu.

21.12.2012.

Prethodne teme

1. Krist je pokopan i sašao je nad pakao.

Nakon patnje i smrti Kristovo je tijelo pokopano u novu grobnicu, nedaleko od mjesta gdje je bio razapet.

Njegova je duša, međutim, sašla nad pakao. Kristov je pokop pokazao da je on doista umro. Bog je odredio da Krist treba iskusiti stanje smrti, to jest odijeljenost duše od tijela (usp. KKC, 624). Dok je on ostao u grobu, i njegova duša i njegovo tijelo su, iako odvojeni jedno od drugog smrću, nastavili biti sjedinjeni s njegovom Božanskom Osobom (usp. KKC, 626)

Budući da je Kristovo mrtvo tijelo nastavilo pripadati Božanskoj Osobi, nije iskusilo raspadljivost u grobu (usp. Katekizam, 627, Dj 13:37).

Kristova je duša sašla nad pakao. „Taj pakao drugačiji je od „pakla“ prokletih. To je bilo stanje za sve one pravedne koji su umrli prije Krista "(Kompendij, 125). Oni su živjeli u stanju sreće (odmarali su se u „krilu Abrahamovu“), iako još uvijek nisu gledali Boga. Izrazom „sašao nad

pakao“, podrazumijevamo prisustvo Krista u „krilu Abrahamovu“ da bi otvorio nebeska vrata pravednicima koji su mu prethodili. „Dušom sjedinjenom sa svojom božanskom Osobom Isus je sišao u boravište mrtvih k pravednicima koji su iščekivali svoga Otkupitelja, kako bi napokon došli do gledanja Boga (Kompendij, 125).

2. Opće značenje Kristove proslave

Kristova proslava sastoji se od njegova Uskrsnuća i njegova Uzašašća na nebo, gdje sjedi z desne Ocu. Opće značenje Kristove proslave povezano je s njegovom smrću na Križu. Baš kao što je Kristovom mukom i smrću Bog ukinuo grijeh i pomirio svijet sa sobom, tako je i po Kristovu Uskrsnuću, Bog otvorio život budućeg svijeta i stavio ga na raspolaganje čovječanstvu.

Blagoslov spasenja proizlazi ne samo iz Križa, nego i iz Kristova

Uskrsnuća. Ti se plodovi primjenjuju na ljude posredovanjem Crkve i sakramenata. Posebno preko Krštenja, kojim primamo oprost za svoje grijehе (i za izvorni grijeh i za osobne grijehе) i s kojim se oblačimo u novi život Uskrsloga.

3. Uskrsnuće Isusa Krista

“Treći dan” (od svoje smrti) Isus je uskrsnuo u novi život. Njegovo tijelo i duša su se, potpuno preobraženi, ujedinili sa slavom njegove božanske Osobe. Njegova je duša još jednom oživjela njegovo tijelo, a slava je njegove duše prenesena na cijelo tijelo. Stoga “Kristovo Uskrsnuće nije bilo povratak zemaljskome životu. Njegovo uskrslo tijelo jest ono koje je bilo raspeto i nosi znakove njegove muke, ali već ima udjela u božanskom životu, sa svojstvima proslavljenog tijela” (Kompendij, 129).

Gospodinovo je uskrsnuće temelj naše vjere, jer svjedoči izvan svake sumnje činjenicu da je Bog intervenirao u ljudskoj povijesti kako bi spasio čovječanstvo. I to jamči istinu o tome što Crkva propovijeda o Bogu, o božanstvu Krista i spasenju koje on donosi. Kao što kaže sveti Pavao, ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša (1 Kor 15:17).

Malo je vjerojatno da su apostoli bili prevareni ili izmislili Uskrsnuće. Prije svega, ako Kristov grob nije bio prazan, oni se ne bi usudili govoriti o Uskrsnuću. Osim toga, da im se Isus nije prikazao u različitim prigodama kao i mnogim drugima, i muškarcima i ženama, mnogo Kristovih učenika ne bi ga moglo prihvatiti, kao što se dogodilo na početku s apostolom Tomom. Još manje bi oni bili spremni dati svoje živote za laž. Kao što kaže sveti Pavao: Da Krist nije uskrsnuo ... zatekli bismo se i kao lažni svjedoci

Božji, što posvjedočismo protiv Boga: da je uskrisio Krista kojega nije uskrisio (1 Kor 15: 14, 15). A kad su židovske vlasti htjele ušutkati propovijedanje Evanđelja, Sveti Petar je odgovorio: Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima. Bog otaca naših uskrisi Isusa kojega vi smakoste objesivši ga na drvo. I mi smo svjedoci tih događaja (Djela 5:29-30, 32)

Premda je povijesni događaj, koji se može ustanoviti i potvrditi znakovima i svjedočanstvima, Kristovo Uskrsnuće je nadnaravan događaj, jer "kao ulazak Kristova čovještva u Božju slavu nadvisuje i nadmašuje povijest kao otajstvo vjere"(Kompendij, 128). Stoga uskrsli Isus, iako još uvijek posjeduje pravi, tjelesni identitet, ne podliježe tjelesnim, zemaljskim zakonima, osim ako on to želi: "uskrsli Isus je savršeno slobodan ukazivati se svojim učenicima kako i gdje hoće i u

različitim obličjima. (Kompendij, 129).

Kristovo je Uskrsnuće otajstvo spasenja. Ono pokazuje dobrotu i ljubav Boga koji nagrađuje samoponiženje svoga Sina, a sa svojom svemogućnošću čovječanstvo prožima životom. Uskrsli Isus posjeduje puninu božanskoga života u svojoj čovječnosti tako da on to može prenijeti muškarcima i ženama. "Uskrsnuli Krist, pobjednik nad grijehom i smrću, počelo je našeg opravdanja i našeg Uskrsnuća. Uskrsnuće nam provida milost posinovljenja koja je stvarno dioništvo u njegovu životu jedinorođenoga Sina. Na kraju vremena on će uskrisiti naša tijela" (Kompendij, 131). Krist je prvorođeni među mrtvima i mi ćemo uskrsnuti po Njemu i u Njemu.

Iz Gospodinova Uskrsnuća trebali bismo izvući:

a) Živu vjeru: "Ražari svoju vjeru! Krist nije neka prolazna pojava. Ni samo uspomena koja je ostala u povijesti. On živi! 'Iesus Christus heri et hodie: et ipse u saecula!', kaže sveti Pavao. – 'Isus Krist jučer i danas, isti je' - i uvijek!" [1]

b) Nadu: "Nikad ne gubi nade. Lazar bijaše mrtav i već u raspadanju: 'Jam foetet, quatruiduanus est enim'- već zaudara; ta četvrti mu je dan', kaže Marta Isusu. Ako osjetiš Božji poticaj i odazoveš mu se – 'Lazare, veni foras!' - 'Lazare, hajde van!', vratit ćeš se u život." [2]

c) Želju da nas milost i ljubav mogu preobraziti te nas dovesti do življenja nadnaravnog života, koji je život Krista - drugim riječima, da uistinu nastojimo biti sveci (usp. Kol 3:01 i sl.). I također želja da se očistimo od svojih grijeha u sakramentu pokore, koji nam omogućuje da ponovno rastemo u nadnaravnom životu (ako

smo ga izgubili u smrtnom grijehu) i počnemo iznova: nunc coepi (Ps 76:11).

4. Kristovo slavno uzašašće: "On je uzašao na nebo i sjedi s desne Ocu."

Slavno Kristovo uzašašće dolazi s njegovim uznesenjem na nebo, koje se dogodilo četrdeset dana nakon Uskrsnuća (usp. Dj 1:9-10), i s njegovim slavnim ustoličenjem na nebu, da podijeli kao čovjek Očevu slavu i vlast, i da bude Gospodar i Kralj stvaranja.

Kada ispovijedamo svoju vjeru u dijelu Vjerovanja gdje Krist "sjedi zdesna Ocu", "iz tog izraza razumijevamo slavu i čast božanstva, gdje je onaj koji je prije svih vjekova postojao kao Sin Božji, kao Bog i istobitan Ocu, tjelesno sjeo nakon što se utjelovio i nakon što je njegovo tijelo proslavljeno." [3]

Uzašašćem, misija Otkupitelja - slanja Krista među ljude u ljudskom tijelu kako bi ih doveo do spasenja - dolazi do kraja. Nakon svog Uskrsnuća, Isus je nastavio svoju prisutnost među nama kako bi očitovao svoj novi život i dovršio formaciju učenika. No, ta prisutnost završava danom Uzašašća. Međutim, kada se vratio na nebo da bude s Ocem, Isus ipak ostaje s nama i na druge načine, uglavnom na sakramentalan način preko Svete Euharistije.

Uzašašće je znak Isusova novog stanja. On odlazi na nebo da dijeli Očevo prijestolje, ne samo kao vječni Sin Božji nego također i u mjeri u kojoj je on pravi čovjek, pobjednik nad grijehom i smrću. Slava koju je tjelesno primio preko Uskrsnuća sada je dovršena njegovim javnim ustoličenjem na nebu kao Vrhovnom kreacijom, uz Oca. Isus također prima počasti i hvale blagoslovljenih na nebesima.

Budući da je Krist došao na svijet da nas otkupi od grijeha te da nas dovede do savršenog zajedništva s Bogom, njegovo Uzašašće otvorilo je čovječanstvu ulaz u raj. Isus je natprirodna Glava čovječanstva, kao što je Adam bio u prirodnom poretku. Budući da je naša Glava na nebesima, mi koji smo njegovi članovi imamo stvarnu mogućnost dostizanja neba. Štoviše, on je otišao pripremiti mjesto za nas u domu Očevu (usp. Iv 14:03).

Sjedeći s desne Ocu, Isus nastavlja svoju službu kao univerzalni Posrednik spasenja. "On je Gospodin koji već vlada svojim čovječtvom u vječnoj slavi Sina Božjega i neprestance nas zagovara kod Oca. Šalje nam Duha i daje nam nadu da ćemo jednom prispjeti k njemu, koji nam je pripremio mjesto"(Kompendij, 132).

Doista, deset dana nakon svoga Uzašašća na nebo, Isus je učenicima poslao Duha Svetoga kao što je obećao. Od tada Isus neprestano šalje Duha Svetoga čovječanstvu da mu da oživljujuću moć koju posjeduje, te da ih okupi u Crkvi, tako da oni mogu oblikovati jedan narod Božji.

Nakon Gospodinova Uzašašća i silaska Duha Svetoga na dan Pedesetnice, Djevica Marija podignuta je tijelom i dušom na nebo, jer je prikladno da Majka Božja, koja je nosila Boga u svojoj utrobi, ne prođe raspadanje u grobu, po uzoru na svoga Sina. [4]

Crkva slavi blagdan Uznesenja naše Gospe 15. kolovoza.

Kristovo Slavno Uzašašće:

a) Potiče nas da živimo s pogledom usmjerenim na slavu Nebesku: quae sursum sunt, quaerite (Col3: 1); da imamo na umu da ovdje nemamo

trajna grada (Heb 13:14), te nastojimo posvetiti sve ljudske stvarnosti;

b) Potiče nas da živimo u vjeri, jer znamo da nas prati Isus Krist, koji zna i voli nas s neba i koji nam neprestano daje milost svoga Duha. Uz Božju snagu možemo izvršiti apostolski rad koji nam je povjerio i pomoći nam u dovođenju svih duša njemu (usp. Mt 28: 19) i staviti Krista na vrh svih ljudskih djelatnosti (usp. Iv 12,32), tako da njegovo Kraljevstvo može postati stvarnost (usp. 1 Kor 15:25). Nadalje, on nas uvijek prati iz Svetišta.

5. Drugi Kristov dolazak: "Odande će doći suditi žive i mrtve."

Krist Gospodin je Kralj svemira, ali sve stvorene stvarnosti još mu nisu podložne (usp. Heb 2:7; 1 Kor 15:28). On daje muškarcima i ženama vremena da dokažu svoju ljubav i vjernost. No, njegov konačni trijumf

dogodit će se na kraju vremena, kada će se Gospodin pojaviti s velikom moći i slavom (usp. Lk 21:27).

Krist nije otkrio vrijeme svog Drugog Dolaska (usp. Dj 1:7), ali nas potiče na to da uvijek budemo na oprezu, i govori nam da će se prije toga Drugog Dolaska, ili parusíe, dogoditi konačni napad đavla s velikim tjeskobama i drugim znakovima (usp. Mt 24:20-30; KKC, 674-675).

Tada će Krist doći kao Vrhovni i Milosrdni sudac suditi žive i mrtve. To je univerzalni sud, kada će tajne srdaca biti otkrivene, zajedno s ponašanjem svakog pojedinca prema Bogu i prema bližnjemu. Ta će presuda potvrditi kaznu svake osobe primljene u trenutku smrti. Svi muškarci i žene, prema svojim djelima, bit će ispunjeni životom ili osuđeni za vječnost. Tako će se ispuniti Kraljevstvo Božje, da Bog bude sve u svemu (1 Kor 15:28).

U konačnoj presudi sveci će javno dobiti nagradu koju su zaslužili za dobro što su ga učinili. Pravda će time biti ponovno uspostavljena, jer se u ovom životu često događa da su oni koji čine zlo hvaljeni, dok su oni koji čine dobro prezreni ili zaboravljeni.

„Poruka Posljednjeg suda poziv je na obraćenje dok Bog još daje ljudima 'vrijeme milosno, ... vrijeme spasa' (2 Kor 6:2). Nadahnjuje i sveti strah Božji i obvezuje na pravdu Kraljevstva Božjega. Naviješta 'blaženu nadu' (Tit 2:13) povratka Krista Gospodina, koji će doći 'da se proslavi u svojim svetima i u svima koji su vjerovali' (2 Sol 1,10)“ (KKC, 1041).

Bibliografija:

Katekizam Katoličke Crkve, 638-679, 1038-1041.

Preporučena bibliografija:

Ivan Pavao II., Uskrsnuće Isusa Krista, Kateheza: 25. siječnja 1989., 1. veljače, 1989., 22. veljače 1989., 1. ožujka 1989., 8. ožujka 1989., 15. ožujka 1989.

Ivan Pavao II., Uzašašće Isusa Krista, Kateheza: 5. travnja 1989., 12. travnja 1989., 19. travnja 1989.

Josemaría, propovijed "Uzašašće Gospodina našega", Krist prolazi, 117-126.

Napomene:

[1] Sveti Josemaría, Put, 584.

[2] Isto, 719.

[3] Sveti Ivan Damašćanski, De fide orthodoxa, 4. 2: PG 94, 1104, usp. KKC, 663.

[4] Usp. Pio XII, Const.

Munificentissimus Deus, 15. Kolovoz 1950: DS 3903.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/tema-11-uskrsnuce-
uzasasce-i-drugi-dolazak/](https://opusdei.org/hr-hr/article/tema-11-uskrsnuce-uzasasce-i-drugi-dolazak/) (11.04.2025.)